

Svart midsommar

På årets längsta dag då ljuset varar
längst. Långt in på nattens småtimmar
då alla är glada och lyckliga och goa
då stora som små i midsommarkransar
med sju sorters blommor i håret
dansar runt midsommarstången.

På bordet står sill och potatis
mat i silverfat jordgubbar vaniljglass
och det viktigaste av allt brännvinet
sprit vinet ölen nubbarna nubbarna
älskog överallt i varje halm och vrå.

Själv hade jag lämnat landet och
midsommarfesten bakom mig och
rest in till staden där min vän och jag
skulle bearbeta vårt plötsliga uppbrott.
Det som föregick uppbrottet var en mörk
bekännelse som skulle ställa allt, precis allt
på sin spets, om vi skulle fortsätta ha en
relation så skulle jag vara tvungen att
suga hans kuk och ha sex med honom
när helst det passade honom, 1 gång
i veckan eller 1 gång var tredje vecka,
iofs inget fel med det, att mannen behövde
bli erotiskt stimulerad av en kvinna, nej
inga som helst konstigheter med det,
om det inte hade varit för att jag råkade
vara hans styvdotter och han min styvfader.

Kan det ha varit skogen, den tätbevuxna,
kan det ha varit instängdheten i skogen,
den plötsliga klaustrofobin, som fick oss
båda att bli skogstokiga, att tappa alla
begrepp, att släppa på alla undertryckta
mörka begär genom åren, snart 20, och
nu bekänna färg, komma dragandes med
hela artilleriet av kärleksförklaringar,

jag har ju älskat dig sen den första dagen
som jag såg dig på Dramaten, sen du
besökte mig i mitt hem och lade dig i min
säng för att sova över natten, hur jag satt
i fåtöljen och bara betraktade dig under
hela natten, genom sömnens alla faser
tills du vaknade upp alldeles rosig om
kinderna, nej inte kunde jag ge efter
för denna förälskelse, du var ju ännu
ung, och jag lastgammal i jämförelse,
det skilde hela 32 år mellan oss, hur jag
genom åren istället kom att dölja mitt
begär för dig inom mig som en hemlighet
för att istället odla en intim vänskap av
platonisk kärlek till dig utifrån våra
sammanlänkade konstnärliga själar.

Det måste ha varit skogen, den tätbevuxna,
småländska skogen med sina fula tallar,
instängdheten där, den plötsliga klaustrofobin
som fick mig att bara dra där ifrån en dag
utan att säga så mycket, jag bara packade
ihop vad jag behövde för 1 dygns bortavaro,
smink, plånbok, telefon, laddare, mediciner,
du var svartsjuk och arg över att jag skulle gå
och lämna dig ensam, men hade inte hela vår
relation i 20 års tid sett ut just så, att jag
honkatten fick komma och gå som jag ville,
att du aldrig dömde mig, lät mig göra precis
allt jag ville, dra ut på äventyr utomlands,
det ena landet efter det andra, städer efter
städer, män efter män efter män, i alla möjliga
konstellationer, bara vänner eller renodlade
älskare, yngre, äldre, ibland tjejer med tjejer,
nej ingenting var oss främmande, endast
spännande och skönt, en krydda i vår öppna
men skruvade relation.

Jag hade bestämt mig för att alltså dra för ett
dygn eftersom jag inte stod ut längre i skogen.
Skogstokig efter alla veckor av inga andra impulser

än tallarnas eviga klagan, suset i trädkronorna, grå melankoliska himlar, utan internet uppkoppling. Så jag gjorde det, packade min lilla väska klart och drog sen på äventyr, utan dig, som fick stanna kvar i stugan, ensam, övergiven. Jag tog bussen till Habo, ca 30 min, sen tåget till Gbg, ca 1,5 tim, där min nyfunne vän mötte upp mig på centralen, och sen visade mig väl valda delar av stan, bjöd på middag på Tullen, husmanskost, och delade på några flaskor rosevin med mig som njöt över miljöombytet, av att befinna mig i en främmande stad med en främmande man som jag stiftat bekantskap med på en harmlös sida på internet.

När jag återvände tillbaka till skogen och min vän hade han en glasartad blick i ögonen jag aldrig skådat förut. Det var då han presenterade de nya kraven, att jag skulle suga hans kuk och ha sex med honom för att vi skulle kunna fortsätta vår relation. Jag kunde först inte tro det var sant, men han ihärdade i att det var sant, att något annat skulle han inte gå med på alls. Annars kunde jag packa ihop mina tillhörigheter och dra en gång till, men för att aldrig mer komma tillbaka sen. I djupaste chock försökte jag ta in vad han hade att säga, att jag alltså måste ha sex med honom, min egen styvfader för att inte förlora kontakten med honom, att han varit kär och förälskad i mig sedan urminnes tider, att han inte orkade ljuga längre, att han inte tänkte låta mig behandla honom som en idiot som bara utnyttjade honom. Det hela blev för mycket för mig, och i såna här lägen var jag bara tvungen att stänga av. Lägga ett lock på alltihopa, ge det lite mera tid och andrum för att få min vän att komma på andra tankar, och själv försöka se historien genom chocken, tårarna och än så länge blunda för den framtid som det här kan föda.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emme Anuelle med Poeter.se id #41409 innehar upphovsrätten